

ข้อบังคับแพทยสภา

ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม
ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะกรรมการแพทยสภาด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการแพทยสภาออกข้อบังคับว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๐

บรรดาข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นผู้ทำคำร้องเรียนต่อแพทยสภา กล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น และให้รวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนบุคคลดังกล่าวในฐานะผู้เสียหายตามกฎหมายด้วย

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า บุคคลผู้รู้เรื่องการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นผู้ทำคำร้องเรียนต่อแพทยสภากล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องเรียนหรือผู้ถูกร้องเรียน ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งแพทยสภา และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งแพทยสภา ทั้งนี้ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า อนุกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจริยธรรม หรืออนุกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสอบสวน หรืออนุกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ หรือกรรมการหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม

“คดีด้านจริยธรรม” หมายความว่า คดีที่เป็นการร้องเรียนของผู้ร้องเรียนต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและดำเนินการพิจารณาคดี โดยคณะกรรมการ

“คำร้องเรียน” หมายความว่า ข้อความที่ผู้ร้องเรียนทำขึ้นเพื่อร้องเรียนการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใดต่อแพทยสภา

“คำชี้แจง” หมายความว่า ทำให้การที่ผู้ถูกร้องเรียนทำขึ้นไม่ว่าเป็นเอกสาร การบันทึกถ้อยคำต่อหน้าเจ้าหน้าที่ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อเป็นการชี้แจงหรือโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานของตนต่อคำร้องเรียนและต่อประเด็นที่เกิดขึ้นตามกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนดังกล่าว

“การประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า การประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“การพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม เพื่อจัดให้มีคำสั่งแพทยสภา ด้วยระบบไต่สวน

“ระบบไต่สวน” หมายความว่า การพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม โดยเจ้าหน้าที่ที่มีบทบาทสำคัญในการแสวงหาข้อเท็จจริง และให้โอกาสคู่กรณีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และเจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันกับคำร้องเรียน คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

“การแสวงหาข้อเท็จจริง” หมายความว่า กระบวนการเตรียมและค้นหาพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการจริยธรรมได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมว่าคดีมีมูลหรือไม่

“คดีมีมูล” หมายความว่า คดีด้านจริยธรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีการกระทำความผิดตามคำร้องเรียน จึงนำเข้าสู่กระบวนการสอบสวน โดยยังไม่ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนมีความผิดด้านจริยธรรม

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการ การพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมทั้งหลาย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับคำร้องเรียนเพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาลงโทษทางจริยธรรมหากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมประพฤติผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“คำสั่งแพทยสภา” หมายความว่า คำสั่งทางปกครองที่คณะกรรมการแพทยสภาได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกร้องเรียน

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

“อนุกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า อนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

“อนุกรรมการสอบสวน” หมายความว่า อนุกรรมการสอบสวนที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการจริยธรรม หรือคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ

“สถานายกพิเศษ” หมายความว่า สถานายกพิเศษแห่งแพทยสภา

ข้อ ๔ ผู้ร้องเรียนจะร้องเรียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใด ว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ให้ทำคำร้องเรียนยื่นต่อแพทยสภา

ข้อ ๕ ผู้ร้องเรียนต้องให้ข้อมูลของตนเองกับแพทยสภาเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้ หมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี) หมายเลขโทรสาร (ถ้ามี) และข้อเท็จจริงในคำร้องเรียนหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียน

ข้อ ๖ ในกรณีมีข่าวหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใดปรากฏในสื่อมวลชนที่แสดงว่าพฤติกรรมนั้นน่าจะเป็นการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ให้เลขาธิการตรวจสอบข้อเท็จจริงเท่าที่ทำได้โดยทันที และให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาถ้าคณะกรรมการมีมติให้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าว ให้เลขาธิการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนเป็นผู้ร้องเรียนโดยมิชักช้า

ข้อ ๗ ในกรณีอื่นใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ และ ข้อ ๖ ให้เลขาธิการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนเป็นผู้ร้องเรียนตามที่คณะกรรมการมีมติ

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ระบุว่าผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ก่อนส่งคณะกรรมการจริยธรรมให้เลขาธิการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดเป็นผู้ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมโดยมิชักช้า ทั้งนี้เพราะจะมีผลต่อการนับอายุความในการดำเนินคดีด้านจริยธรรม

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการตรวจสอบ เรื่องร้องเรียนซึ่งไม่อาจนำมาดำเนินการได้ตามบทบัญญัติในมาตรา ๓๒ วรรค ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้วให้เสนอคณะกรรมการเพื่อไต่รับเรื่องและแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการออกลำดับเลขคดีด้านจริยธรรมเมื่อได้รับคำร้องเรียนก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรม โดยบันทึกเป็นคดีหมายเลขคำที่ ... / พ.ศ. .... พร้อมวันที่ เดือน ปีที่รับคำร้องเรียนนั้น

เมื่อคณะกรรมการได้มีมติเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมแล้วให้เลขาธิการออกลำดับเลขที่คดีด้านจริยธรรม โดยบันทึกเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ... / พ.ศ. .... พร้อมวันที่ เดือน ปีที่มีมติเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมนั้น

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการทำรายงานสรุปเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับความก้าวหน้า การดำเนินการคดีด้านจริยธรรมของคณะอนุกรรมการจริยธรรม คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ และคณะกรรมการ เป็นประจำทุกเดือน

หมวด ๒

การพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

สิทธิและหน้าที่ของคู่กรณี

ข้อ ๑๒ ได้รับการแจ้งสิทธิและหน้าที่ของตนจากเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับ คดีด้านจริยธรรมตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๓ ได้รับการแนะนำเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีคำร้องเรียน หรือ คำให้การมีข้อบกพร่อง หรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ หรือผิดพลาดอันเห็นได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้ หรือความเลินเล่อของคู่กรณี

ข้อ ๑๔ ได้รับโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดง พยานหลักฐานของตน ในกรณีคำสั่งของแพทยสภาอาจจะกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีจากเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติ เป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำร้องเรียนหรือคำชี้แจง

(๓) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเอง การให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจจะกระทำได้

(๔) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์ สาธารณะ

ข้อ ๑๕ ได้รับสิทธิขอตรวจเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้ง หรือชี้แจง หรือป้องกันสิทธิของตนได้แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งแพทยสภา คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจเอกสารหรือจัดการทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๖ ได้รับสิทธิในการนำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม ในกรณีที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าคู่กรณีถือว่าเป็นการกระทำของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณีจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๑๗ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม ในการนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมกับคู่กรณีได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่องที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำกรณัั้นด้วยตนเองและต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนทราบด้วย

ข้อ ๑๘ สิทธิที่จะทราบเหตุผลในคำสั่งแพทยสภา และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๑๙ คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งคำสั่งแพทยสภาโดยการฟ้องต่อศาลปกครอง คณะกรรมการต้องระบุงกรณีที่อาจโต้แย้ง การยื่นคำโต้แย้ง และระยะเวลาในการโต้แย้งในคำสั่งแพทยสภาด้วย

ข้อ ๒๐ คู่กรณีมีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

ส่วนที่ ๒

เจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๑ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาคดีด้านจริยธรรมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือ ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ ผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๒๑ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่มีลักษณะดังกล่าวให้ประธาน คณะอนุกรรมการ หรือนายกแพทยสภา เรียกประชุมคณะอนุกรรมการหรือกรรมการแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและ ตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากห้องประชุม

ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ คณะนั้นประกอบด้วยอนุกรรมการหรือกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้เจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสามของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าว ให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีสภาพ ร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะทำการพิจารณา เกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าวให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ ประธานอนุกรรมการ หรือนายกแพทยสภาทราบแล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธานอนุกรรมการ หรือนายกแพทยสภาทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาคดีด้านจริยธรรม ซึ่งผู้นั้นเป็นอนุกรรมการหรือกรรมการอยู่ มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้าแล้วแต่กรณี ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำข้อกำหนดในข้อ ๒๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ การกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่ถูกคัดค้านแล้วแต่กรณี ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดพิจารณาตามข้อ ๒๓ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านแล้วแต่กรณี จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ ข้อกำหนดตามข้อ ๒๑ ถึงข้อ ๒๓ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

ข้อ ๒๖ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่ ในคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ส่วนที่ ๓

วิธีพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมใช้ระบบไต่สวน

ข้อ ๒๘ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้กรณจัดทำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ในวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยหรือการยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๙ เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำร้องเรียน คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานของผู้กรณ

ข้อ ๓๐ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็น ของคู่กรณี หรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการ กล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๒) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเข้าใจมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๑ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้คู่กรณีตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณี ที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

ข้อ ๓๒ การประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๓ ภายใต้ข้อ ๒๒ วรรคสอง การประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ที่ไม่ถูกคัดค้านต้องมีอนุกรรมการ หรือกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านมาประชุมอย่างน้อยหนึ่งจึงจะเป็น องค์ประชุม เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๔ ในการพิจารณาคดีด้านจริยธรรมให้คณะอนุกรรมการแต่ละคณะดำเนินการให้แล้วเสร็จ โดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๔

อำนาจและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๓๕ เมื่อประธานอนุกรรมการจริยธรรมได้รับคำร้องเรียนจากเลขาธิการแล้วให้ดำเนินการ ประชุมคณะอนุกรรมการจริยธรรมโดยมิชักช้า เพื่อกำหนดประเด็นในการแสวงหาข้อเท็จจริง การประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม โดยการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานทั้งหลาย เพื่อสนับสนุนประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ว่าคำร้องเรียนมีมูลหรือไม่เพียงใด

ข้อ ๓๖ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจากผู้ร้องเรียน นอกจากคำร้องเรียน คณะอนุกรรมการจริยธรรมจะเชิญผู้ร้องเรียนมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมตามเวลาที่กำหนดก็ได้ตามความจำเป็น แก่กรณี พร้อมการแจ้งสิทธิของผู้ร้องเรียนตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑

หนังสือเชิญพร้อมการแจ้งสิทธิผู้ร้องเรียนให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการจริยธรรมต้องการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจาก พยานบุคคลใด ก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการจริยธรรม และบุคคลดังกล่าว มีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามข้อ ๓๐ วรรคท้าย

หนังสือเชิญให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการจริยธรรมเห็นว่าเอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมา เป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน ก็ให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรม ทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าว แก่ประธานอนุกรรมการจริยธรรมเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

วิธีการและค่าใช้จ่ายในการนำส่งพยานหลักฐานตามวรรคแรกให้เป็นดุลพินิจของประธาน อนุกรรมการจริยธรรมที่จะดำเนินการได้ตามความจำเป็น และเหมาะสมแก่กรณี โดยค่าใช้จ่ายให้เบิกจ่าย จากแพทยสภาตามที่คณะกรรมการกำหนด

หนังสือแจ้งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๙ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเบื้องต้นจากผู้ถูกร้องเรียน ให้ประธาน อนุกรรมการจริยธรรมหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนทำหนังสือแจ้งคำร้องเรียนพร้อมแจ้งสิทธิให้ ผู้ถูกร้องเรียนทราบ และให้เรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนทั้งหมดจากผู้ถูกร้องเรียนตาม ความจำเป็นแก่กรณี

หนังสือแจ้งคำร้องเรียนพร้อมแจ้งสิทธิให้ผู้ถูกร้องเรียนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๐ การนำเอกสารหรือวัตถุพยานมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหา ข้อเท็จจริง ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมทำบันทึกให้ปรากฏว่าพยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริง มาได้จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้แสวงหาข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอแล้ว ให้คณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการประชุมสรุปประเด็นความผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องเรียนทั้งหมดพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดี แล้วจัดส่งให้ผู้ถูกร้องเรียนได้โต้แย้งหรือชี้แจง เพื่อป้องกันสิทธิของตนโดยให้ทำคำชี้แจงส่งมายังคณะกรรมการจริยธรรมตามเวลาที่กำหนด หากคำชี้แจงของผู้ถูกร้องเรียนยังไม่ชัดเจน คณะกรรมการจริยธรรมมีหน้าที่ออกหมายเรียกผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำต่อหน้าคณะกรรมการจริยธรรมตามเวลาที่กำหนดพร้อมบันทึกหลักฐานไว้ด้วย

หมายเรียกให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๒ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้รับคำชี้แจงของผู้ถูกร้องเรียนหรือไม่ได้รับภายในเวลาที่กำหนดหรือภายในเวลาที่ขอขยายให้คณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการประชุมพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ถูกร้องเรียนว่าคดีมีมูลหรือไม่ โดยมติของคณะกรรมการจริยธรรมต้องมีเหตุผล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๔๓ ในการเสนอรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมต่อคณะกรรมการว่าคดีมีมูลหรือไม่ ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างมาก พร้อมสำเนาเอกสารและหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการพยานหลักฐานที่ไม่ส่งไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่อนุกรรมการจริยธรรมผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างมาก และต้องการบันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๔๔ รายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมที่เสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาสรุปรายงานและความเห็น
- (๒) คดีหมายเลขดำที่ ... / พ.ศ. .... วันที่ ... เดือน ..... พ.ศ. ....
- (๓) ชื่อ ที่อยู่ ภูมิลำเนา สถานศึกษา สถานที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน (ถ้ามี) ของผู้ถูกร้องเรียน

- (๔) วัน เดือน ปี ที่เกิดคดีจริยธรรมและสถานที่
- (๕) ข้อเท็จจริงประกอบด้วย พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในคำร้องเรียน และ พฤติกรรมตลอดจนพยานหลักฐานที่คณะกรรมการจริยธรรมได้มาเพิ่มเติม
- (๖) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ซึ่งหมายถึง ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เวชกรรม หมวดใด ข้อใด ที่เกี่ยวกับข้อ (๕) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนกระทำผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม
- (๗) ความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างมากพร้อมทั้งข้อพิจารณาและ ข้อเสนอแนะในการใช้ดุลพินิจที่แสดงว่าพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนในข้อ (๕) มีมูลหรือไม่
- (๘) ความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างน้อยที่แตกต่างไปจากความเห็นใน (๗) ถ้ามี

ส่วนที่ ๕

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๔๕ เมื่อประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งจากเลขานุการว่า คณะกรรมการมีมติให้ คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนผู้ถูกร้องเรียนผู้ใด เนื่องจากคดีมีมูล เพื่อทำการพิสูจน์ว่า ผู้ถูกร้องเรียนผู้นั้นประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมหรือไม่อย่างไร แล้วเสนอรายงานต่อ คณะกรรมการเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม และออกคำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๔๖ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวน ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวน โดยมีซักซ้อมเพื่อพิจารณารายงาน และความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรม และมติคดีมีมูลของ คณะกรรมการพร้อมเหตุผล รวมทั้งตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง คำร้องเรียน คำชี้แจง ถ้อยคำ ชี้แจงของพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือวัตถุ พยานอื่นใดที่นำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการ แสวงหาข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้วกำหนดประเด็นในการสอบสวนและการแสวงหาข้อเท็จจริง พร้อมพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๔๗ หากที่ประชุมของคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่เพียงพอให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมจากผู้ร้องเรียน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานบุคคลอื่นตลอดจนพยานเอกสารหรือวัตถุพยานอื่นตามกำหนดในข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ โดยอนุโลมก่อน

ข้อ ๔๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพียงพอแล้ว ให้สรุปกำหนดประเด็นความผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องเรียนทั้งหมด พร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดี แล้วส่งให้ผู้ถูกร้องเรียนได้โต้แย้งหรือชี้แจงเพื่อป้องกันสิทธิของตนโดยทำคำชี้แจงส่งมายังคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิในการขอขยายเวลายื่นคำชี้แจงเพื่อโต้แย้งประเด็นความผิดโดยยื่นต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนและให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนจะอนุญาตขยายเวลาให้ตามสมควร

การส่งประเด็นความผิดพร้อมพยานหลักฐานให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๙ เมื่อผู้ถูกร้องเรียนส่งคำชี้แจงภายในเวลาที่กำหนดหรือภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนขยายให้หรือไม่ได้จัดส่งคำชี้แจงมาภายในเวลาดังกล่าว เพื่อความเป็นธรรมในการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนต้องออกหมายเชิญผู้ร้องเรียนหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องตามเวลาที่กำหนดมาให้ด้วยคำก่อน และออกหมายเรียกผู้ถูกร้องเรียนตามเวลาที่กำหนดในภายหลังเพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนทั้งหมดต่อประเด็นความผิดและพยานหลักฐานทั้งหลาย

หมายเรียกหรือหมายเชิญให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕๐ เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ได้ดำเนินการสอบสวนสิ้นสุดแล้วให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสรุปสำนวนการสอบสวนและความเห็น โดยต้องมีเหตุผล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๕๑ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่จะเสนอต่อคณะกรรมการให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก โดยให้เสนอพร้อมพยานหลักฐานที่ส่งไป หากมีความจำเป็น หรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใดให้ระบุนายการที่มีได้ส่งไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๕๒ ส่วนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสรุปสำนวนสอบสวนและความเห็น

(๒) คดีหมายเลขดำที่ ... / พ.ศ. .... วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

(๓) ชื่อ ที่อยู่ ภูมิลำเนา สถานศึกษา สถานที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน (ถ้ามี) ของผู้ถูกร้องเรียน

(๔) วัน เดือน ปี ที่เกิดคดีจริยธรรมและสถานที่

(๕) ข้อเท็จจริง ประกอบด้วยพฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในคำร้องเรียนและพฤติกรรมตลอดจนพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนได้มาเพิ่มเติม

(๖) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ซึ่งหมายถึง ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ที่เกี่ยวกับข้อ (๕) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนกระทำผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๗) ความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจว่าผู้ถูกร้องเรียนประพฤติผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม หมวดใด ข้อใดหรือไม่

(๗.๑) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมก็ให้เสนอความเห็นให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๗.๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกร้องเรียนประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมก็ให้ระบุว่าประพฤติผิดหมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งเสนอการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

ในการพิจารณาเสนอการลงโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเหตุอันควรปรานีต่อผู้ถูกร้องเรียนโดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

ก. ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้สึกสำนึกถึงความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำความผิดยอมรับผิดหรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

ง. เหตุอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นว่ามิได้ลักษณะทำนองเดียวกัน

(๘) ความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างน้อยที่แตกต่างไปจากความเห็นใน (๗) ถ้ามี

ส่วนที่ ๖

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรม ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว ดังนี้

(๑) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณา ก็ให้คณะกรรมการกำหนดประเด็นที่ต้องการให้คณะอนุกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม

(๒) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการพิจารณาให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดพร้อมเหตุผล ดังนี้

(๒.๑) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีไม่มีมูล ให้แพทย์สภาออกคำสั่งขอล่าหาหรือขอล่าหาโทษนั้น และให้แจ้งมติดังกล่าวไปยังคู่กรณีเพื่อทราบ

(๒.๒) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีมีมูลให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกร้องเรียนต่อไป โดยให้เลขาธิการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวพร้อมเหตุผล แก่ประธานอนุกรรมการสอบสวน โดยเร็วพร้อมทั้งส่งรายงานและความเห็นตลอดจนพยานหลักฐานทั้งปวงของคณะอนุกรรมการจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องเรียนนั้นแก่ประธานอนุกรรมการสอบสวน มติคดีมีมูล ยังไม่ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง

(๓) กรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะอนุกรรมการจริยธรรมให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดได้ แต่ต้องมีเหตุผลประกอบและให้เลขาธิการแจ้งมติของคณะกรรมการพร้อมเหตุผลที่ต่างไปแก่ประธานอนุกรรมการจริยธรรมชุดนั้นเพื่อทราบ

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นไปตามกรรมการฝ่ายข้างมาก ถ้ากรรมการผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากกรรมการฝ่ายข้างมากและต้องการบันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๕๔ ในการพิจารณาคำวินิจฉัยการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมวินิจฉัยชี้ขาดที่ประเด็นดังนี้

(๑) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการกำหนดประเด็นที่ต้องการให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดพร้อมเหตุผล ดังนี้

(๒.๑) พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ก็ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒.๒) พฤติกรรมที่ปรากฏว่าผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมนั้น หมวดยุติข้อใด พร้อมพิจารณาเหตุอันควรปรานีตามข้อ ๕๒ วรรคสอง โดยอนุโลมและให้ลงโทษทางจริยธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. ว่ากล่าวตักเตือน

๒. ภาคทัณฑ์

๓. พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

๔. เพิกถอนใบอนุญาต

(๓) กรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะอนุกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดได้ แต่ต้องมีเหตุผลประกอบ และให้เลขาธิการแจ้งมติคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไปแก่ประธานอนุกรรมการสอบสวนเพื่อทราบ

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นไปตามกรรมการฝ่ายข้างมาก ถ้ากรรมการผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากกรรมการฝ่ายข้างมากและต้องการบันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๕๕ ในการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรม หรือสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน หรือรายงาน สำนวนการสอบสวน และความเห็นของคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อกลั่นกรองและจัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการก็ได้

ข้อ ๕๖ ให้นายกแพทยสภาเสนอมติของคณะกรรมการในข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง (๒) ต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมครั้งนั้นมีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

ในการเสนอมติของคณะกรรมการ ในข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง (๒) ต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบต่อเสนอรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรม และสำนวนการสอบสวน และความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนพร้อมสำนวนการสอบสวนทั้งหมดเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๕๖ ภายใต้ข้อบังคับตามข้อ ๕๔ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็นคำสั่งแพทยสภา

หมวด ๓

คำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๕๘ คำสั่งแพทยสภาเป็นคำสั่งทางปกครอง ต้องทำเป็นหนังสือเท่านั้น

ข้อ ๕๙ เมื่อสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการที่วินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๕๖ วรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่สภานายกพิเศษยับยั้งมติใด และคณะกรรมการยืนยันมตินั้นตามข้อ ๕๖ วรรคสอง ให้เลขาธิการทำคำสั่งแพทยสภา เพื่อเสนอให้นายกแพทยสภาลงนามโดยมิชักช้า

คำสั่งแพทยสภาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ “คำสั่งแพทยสภา” และลำดับเลขที่ของคำสั่ง

(๒) คดีหมายเลขดำที่ ... / พ.ศ. .... วัน .. เดือน ..... พ.ศ. ....

คดีหมายเลขแดงที่ ... / พ.ศ. .... วัน .. เดือน ..... พ.ศ. ....

(๓) เรื่องที่ถูกร้องเรียน

(๔) ชื่อผู้ถูกร้องเรียน

(๕) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญตามที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานโดยย่อ

(๖) ข้อกฎหมายที่อ้างอิงซึ่งหมายถึงข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมหมวดใด ข้อใด ที่เกี่ยวข้องกับ (๕) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนกระทำผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๓) มติของที่ประชุมคณะกรรมการโดยถือตามกรรมการฝ่ายข้างมาก พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนมติดังกล่าว

(๔) ลายมือชื่อ พร้อมชื่อ และตำแหน่งของนายกแพทยสภา หรืออุปนายกผู้ทำการแทนในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง

(๕) คำสั่งแพทยสภาที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ระบุกรณีที่น่าจะยื่นฟ้อง การยื่นฟ้องและระยะเวลาในการยื่นฟ้องในคำสั่งด้วย

ข้อ ๖๐ เมื่อออกคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้เลขานุการบันทึกคำสั่งแพทยสภาในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยให้บันทึกเฉพาะเลขที่คำสั่งและมติคณะกรรมการลงไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องเรียน แล้วให้เลขานุการส่งสำเนาคำสั่งแพทยสภาไปยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้ด้วย

(๑) คู่กรณี

(๒) ประธานอนุกรรมการสอบสวน และประธานอนุกรรมการจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง

(๓) ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่เป็นการฟ้องแพ่งหรือฟ้องอาญาในใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ใด ให้เลขานุการส่งสำเนาคำสั่งแพทยสภา พร้อมทั้งหนังสือแจ้งไปยัง

(๑) ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกฟ้องหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมนั้นได้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่

(๒) หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกฟ้องหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่

ข้อ ๖๒ การเผยแพร่คำวินิจฉัยชี้ขาดและข้อเท็จจริงตามคำสั่งแพทยสภาแก่สื่อมวลชนอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๖๓ สมาชิกแพทยสภาผู้ถูกฟ้องหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมเมื่อได้รับสำเนาคำสั่งแพทยสภาแล้วให้ตอบรับทราบคำสั่งนั้น พร้อมทั้งส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของตนที่ถูกฟ้องหรือเพิกถอนนั้นคืนให้สำนักเลขานุการแพทยสภาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๖๔ การนับระยะเวลาการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้นับตั้งแต่วันที่มีการแจ้งคำสั่งแพทยสภาตามหมวด ๘ แห่งข้อบังคับนี้

หมวด ๔

การอุทธรณ์คำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๖๕ คำสั่งแพทยสภา ไม่อาจจะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการผู้ทำคำสั่งได้ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งโดยการฟ้องต่อศาลปกครอง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งแพทยสภานั้น

หมวด ๕

การเพิกถอนคำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการอาจเพิกถอนคำสั่งแพทยสภาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แม้จะพ้นขั้นตอนการโต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

หมวด ๖

การขอให้พิจารณาใหม่

ข้อ ๖๗ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ คณะกรรมการอาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแพทยสภาได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรม

- (๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งแพทยสภา
- (๔) ถ้าคำสั่งแพทยสภาได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี
- การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช่ความผิดของผู้ยื่น
- การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้ยื่นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

หมวด ๗

การบังคับทางปกครองตามคำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการมีอำนาจจะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งแพทยสภาตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ เว้นแต่จะมีคำสั่งทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยคณะกรรมการ

คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๘

การแจ้งคำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๖๙ คำสั่งแพทยสภา ถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของคู่กรณีก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ข้อ ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าคู่กรณีไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบคู่กรณี และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีผู้ยื่นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้น หรือปิดหนังสือไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

ข้อ ๑๑ การแจ้งคำสั่งแพทยสภา โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หมวด ๕
กรณีอื่น ๆ

ข้อ ๑๒ ในกรณีอื่น ๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมศักดิ์ โฉมใจ

นายกแพทยสภา